

BALÁZS F. ATTILA
egy jó nap

ha írok
megindulnak a nedvek
a fákbán
levelekben

vöröslő lávanyelvét
a tengerbe dugja
a sziget tűzhányója

baráti üzenetek érkeznek
a mindenkori vitapartnerektől

nem politizálok
a haverokkal
a kocsmaasztal mellett

pontosan kel
és nyugszik a nap

mintha
botkormányon nyugtatnám kezem
pedig csak épp jó napom van

befejezetlen vers

milliméterekkel megváltoztak a földrajzi kiterjedések
percről percre más sminket ölt a világ az isten meg-
unta trónját elkeveredett a tömegben és hajléktalanok
lábfejét csókolgatja a feltörő láva emberi vér forróságát
teríti szét a barátságtalan földrészekben a harmadik év-
ezred pompeji polgárai majdani múzeumok kiállításait
tervezi az isten trónján démonok kártyáznak krisztus
köntösén és Buda papucsán osztozva a tömegek a tévé
előtt várják a vezetők döntéseit idegen anyagokat sejt-
tek sejtjeimben de már csak arra marad erőm hogy azt
mondjam valami nincsen rendben nem tudom
merre sodorja a gályát a megvadult víz ezt a verset sem
fejezem be mert
folyton változik a világ arca